

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

[illegible]

מוסף רש"י

דמידיהי.
המשקין מדוסין החטין,
וכלי"ו טרשטעטש"ס, וסין
דמידי ודלי בלעי והואיל
וכלי שוב אינן פולטין,
הסמרה שפון שכלע איז יוא
הרם שפון שכלע איז יוא
מדי דפיו לעולם, שהר
כלי עץ ויחמטם כחז לך
ישטן, תפברו באש, ומורק
ושוטן, אלל בכלי הרם
ישבר ופסחים 47.

אין מעמידן פרק שני עבודה זרה

לד.

עין משפט
גד מצות

קח א מ"י ס"ח מהל'
העניות הלכה יג
סמג עש"ן טור ש"ע א'
סמג תהקפ פ"י
ק"ב א מ"י ס"ח מהל'
מאכלות אסורות
הלכה טו סמג לאוין קמח
ט"ש"ע י"ד ס' קלס ע"ה
טו:
ק"ג ג ד מ"י ס"ח הלכה
ז סמג ט"ש"ע
י"ד ס' קנב ע"פ"י ד'
ק"א א מ"י ט"ס הלכה טו
סמג ט"ש"ע י"ד
ס' קלס ע"פ"י ד'

רבינו חננאל

ובינו וברחמי'ך אל
 והורה העדה על כלי
 ששנו יצאנו מן
 דומי' עולם. וקשקש
 אלהים ואלו נאמר
 מרמז קצתו בן אומי'
 כן חייו בן זיוק. ורש
 וכן חיאתו אל הפס
 ורחמי'ך וכן מרמז
 ואלו כל הקצק בן עין
 דאוריות [קחן] אל
 כן תשמישו בן אצ
 חל' כששד: ורש
 קצבא על בן רשקא
 הלכא מתעין לשד
 כן מרשנו מסכס
 תעני: וקעקס על
 עבד כוכב' לאר' בן
 חודש מרמז קעקס
 מופתין לשד ופח:
 ואר' כן תשמישו בן
 עבד כוכב' בין דר
 תעבד א"ל אר
 תכנס על דן דת
 כילע. ושקאן מרמז
 מלא' מן. ופח
 שלש' מר' בן ישיש
 חל' כשד רב' בן
 המלא' תחולק אל
 על אר' מן. אר
 אר' אר' ורש' מן
 הוה ר' יומא אר'
 חודש ברבי' מלא'
 מן ומש' מן ר' יו
 ר' יוס' ורש' בחרת
 קעקס על דרש שאן
 מופתין: וארמא אר'
 ור' קובילת' ישראל
 תלמידי דרש' יאמר
 ר' מלא' מן ר' יו
 ופח' ע' על' ר'
 ר' יוס' ומר' ר' יוס' אול
 לצור חס' ורש' ופח
 עבד כוכב' ורש' ופח
 ורש' בן ר' יו
 ר' יו: ר' יצחק ר' יו
 ר' יו: עבד כוכב' ורש'
 ר' יו: עבד כוכב' ורש'
 [אומי'ן] אר' ארמא
 ור' ר' מר' אר'
 אר' אר' ישיש
 מרמז: ומפסל ור'
 בחר' ר' יו: ישיש
 בחר' ר' יו: אר'
 ר' יו: עבד כוכב' ורש'
 בחר' ר' יו: חרש' אר'
 בחר' ר' יו: אר'
 מרמז: אר' ור' יו:

(דף ו. וס ד"ה אלה) גבי כלי חרס של
והור"ם דל"ן זה נחשב ויאל (א) לדבריה
דאמר רחמנא למה ליהדרניהו בכבשונות
למימר אלו האחרים הם אצל תנור ויכרים
שאינן כלי ע"י האכל כלי יואל
בהארות אותן לכבשן (א) ולא נקרא כלי
אחר: **ר"ע** איקלע יבנות.
פרש"י בפרק קמא דתענית (דף יא.)
דגרס מר עוקבא דתם וטולס ש"ע
לא היה מסתפק ועוד כי היה לו
לתלמוד להביאה בשלשן ברייתא מהיו
הא לא קשיא דהרבה מקומות מזני
שומרי מעשה ברי"ע ויכולא זו:
מתענין בשעו"ת פ"ה כגון שקבל
עליו תענית משש שעות
ולמעלה אף לא טעם כלום זו שעות
ראשונות אך לא לשש תענית נמכרין
וכן משמע בפ"ק דתענית (דף יא.)
על הך דמיימי התם דקאמר הו
דאמר מתענין לשעות הוא שלא
טעם כלום כל אלות היום וספרך
הא תענית מעילותא היא ומסיק לא
זריכא דאימלקן אימלוכי וז"ל דמיימי
נמי שקבל עליו מתחמול ששם לא
יכלל למחר עד חצי היום יהיה בתענית
עד שחשך דלוי לא קבלה כלל (א)
אמר שמואל בפ"ק דתענית (דף יב.)
כל תענית שלא קבל עליו מנעוד יום
לא שמיא תענית ואי ימידי דמי
למפוחא דמלי ויקא ואין לפרש
דשמואל אמר למילתיה לענין תפלת
תענית אבל לענין תענית אפי"ו
אכל מ"מ עלתה לו תענית דהא בזה
תליא דמסיקא הכא הלכא מתענין
לשעות והתעניתה מתפלת תפלת

דבעי שמואל קבלה היינו למתחלה וז' דבר דבר וזכירושלמי דתנסי' פ' קום ועצלה לו תענית דקבלה דהם ממתני' וז' תענית דר' יוחנן אחרת מתני' וז' אסוקיה ציום כל היום יומא משמע קאמר כל תענית שלא שקעה עליו חמה דקאמענין לשעות בצללו דהם משני שפיר דקאמענין כל תענית שלא שקעה עליו חמה לסיפקא ועוד דשם לזון שקעה ר"ל מ"א לרקדק המבחין עד זאת הנוכחים וי' כ' אחר שהיה דעמו להתענית היינו דר' יוחנן קבלה היינו למתחלה ועוד היינו קבל מתחול אף לא היה בידו ראייה למתחלה אחד שבת לקבל תעניתו שבת דתמי' לאהרן ואחיו הוא היה אז וכל שנה ולפי זה היה יצרך לשאל כמה שם גרים כ"ג וי"ל דשבעת ימי המלוכים יעקב מאורליינ"ש פירש דרפי' מתקדשו וז' בצמה דאמר צ"פ דחזנים (דף קט"ז) היתה כמו שפיטה דלא מזני טעם: והוא מן הבגד ופעמים שאני מן הבגד דבעיני שלא נשתמש בה הדיוט ולפיכך נמשא ולכך עשה בלא אימרא שדעיה הכל נלאים קאמר שזה בלא היה כלאים:

[illegible]

ולוהו אנא חזינא להו דמדרייתו וכיון דמדרייתו
 ודאי בלעו ואסירי מ"ט התורה העידה על
 כלי חרס שאינו יוצא מיד ^בדופנו לעולם
 מ"ט מ"ט נסך דרדש להו מרימר כולוהו
 דקוניא שרי וכ"ח חמץ דאורייתא יין
 דרבנן והא כל ^דדחקון רבנן כעין
 דאורייתא תקון זה תשמישו בחמץ וזה
 תשמישו בצונן ר"ע ^האיכלע לגזנן בעו
 מביניה מתענין לשעות ואין מתענין לשעות
 הלא הוה בידיה קנקנים של עובדי כוכבים
 ואסורין או מותרין לא הוה בידיה ^בבמה
 ששימש משה כל שבעת ימי המלואים לא
 הוה בידיה אתא שאל בי מדרשא אמרי
 יהלכתא מתענין לשעות ואם השלים מתפלל
 תתפל תענית והלכתא קנקנים של עובדי
 כוכבים אחר י"ב חדש מותרין במה ששימש
 משה שבעת ימי המלואים בחלוק לבן שר
 כהנא מתני בחלוק לבן שאין בו אימרא:
 החצצנים והזנים של עובדי כוכבים וכו'.

כוכבים לחץ אסורין יבשים מותרים הי' נינהו
יהודה אמר שמואל: לחץ כל י"ב חדש
אמר רבה בר בר חנה א"ר יוחנן יבשהו
בשהו מותרין מותרין אפילו באכילה א"ר
אמי בתר תריסר ירחי שתא שרי (ג) אמר רב
תרסר ירחי שתא שרי אמר רב חביבא (ה) הני
אבבא

וְלֹא כִלְקֵה מֵאֲחֻזּוֹת דְּמִשְׁמַע לָשׁוֹן אִימֹלֵךְ אִימֹלֵךְ וּמִי שֶׁכָּרַח תַּעֲנִית אֵלֶּה נִקְרָא חוֹטֵא עַל שֶׁיִּצְרֵר עִמּוֹ וּמִי הַיּוֹם יוֹכֵל הוּא לְגִמּוֹר דַּעְמוֹ לְהַשְׁמִיעַ עַד הַלֵּילָה וּמִי שֶׁכָּרַח תַּעֲנִית עַל דְּמִשְׁכַּל פִּירֵךְ עַל שֶׁשָּׂאֵל פִּירֵךְ (צִרְיָה) דְּרַבִּי יוֹסִי הַגְּלִילִי א"ע אֵיךְ גּוֹבֵנָה וְשֶׂאֵה פִּירֵךְ יָן כֵּן אִם קוֹדֵם וְהָא דִּפְרִיךְ בְּכָף דְּהַשְׁמִיעַ (שֶׁ) אֵלֶּה אֵלֶּה הֵאָּה תַּעֲנִית עַל שֶׁאֵלֶּה לִּצְחִי וְלֹא קִמְשֵׁי הֵיִינוּ מִשּׁוֹם וְהִנֵּה לְהַשְׁמִיעַ עַד אֵלֶּה הַיּוֹכֵנִים א"ע דְּלִמְרִי" בִּפְיָ סְגִי י' וְהוּא י' מֵיִלִּין קִרְבִּין אֵלֶּה הַיּוֹכֵנִים לֹא מִתְחִילִין א"ע דְּפִסְקִין צִירִיבִין (דָּף הֵאָּה) הֵלֵכֶה מִתַּעֲמֵה וּמִשְׁלֵי תַּעֲנִית וְלֹא כִלְקֵה מֵאֲחֻזּוֹת וְאִתְרִי כֵּן אֵלֶּה הַפִּסְקִין תַּעֲנִיתִין גִּמְרֵה לְבָנֵי א"ע פֵּה שֶׁלֹּא הוּאִילָּה בִּשְׁפִחוּ וְהָא דְּבִשּׁוּ שְׁמוּאֵל יוֹכֵל לְהַשְׁמִיעַ וְלִהְיֵשֶׁבֶת תַּעֲנִית וְיֵאֵל י' נִדְרֵי כִּלְיָה עִבְדֵי מִשְׁכּוֹד יוֹם תַּפְתֵּל מִתַּמְחָה וְר"י הֵאָּה רָגִיל כִּשְׁהֵי יֵעָרֵךְ י' הַלְּיֹאֲרִי. פִּי' דְּמֵשֶׁה אֵלֶּה (שֶׁמֶשֶׁ) בְּנֵיכֹה כִּהְוֵה מֵשֶׁה רַבִּינוּ ע"ה כ"ג הֵיִה וְנִשְׁתַּמֵּשׁ בְּכֹהֵנָה גְּדוֹלָה מ' ק לָן שְׁאִין כֹּו אִימֹרֵל לָשׁוֹן כִּהְוֵה גְּדוֹלָה שְׁמַע מִצִּי" וְכֹהֵנָה דְּמִצִּי" וְהֵיִת עַל אֲהָרֹן עַל בְּגָדֵי וְגו' וְהִיכָר מִדִּי הַשְׁמֵן וּמִפְקָרֵי הֵיִה נִחַשׁ כִּמוּ מִנֵּה וְאִין בְּגָדֵי הַיּוֹסֵף וְחִטָּא מְלֹאִים קִרְבֵּה שֶׁס דְּמִצִּין לְמִימֵר הוֹרָאָה שְׁעִי א' כִּמוּ עַל הַגֵּם וְעַל הָאִימֹרֵל ד' הָאֹרֵב (שֶׁס דָּף קָה) ק לָן אֵלֶּה כֹּו אִימֹרֵל א"ע שְׁבֹה הֵיִה יִנְכֵר אִימֹר חֶדֶשׁ הֵיִרֵשׁ שֶׁלֹּא יֵאֲמָרוּ לֹחִי כְּשִׁשְׁבֵּה אֲהָרֵן שְׁמֵאלָה מוֹם דְּמִשְׁמַע יוֹי"מ אִימֹרֵל כִּמוּ עִמְרָא לִפִּי סְגִי כֹהֵנָה הֵיִי כֹהֵנָה

(דף לז): לענין תנאי ארץ נקרא חרץ וארץ נקרא א'
הקליפה דמחזקתין מחזקתין ועד א' מפורטין ועד א'
תמשהו וזו ועינן ל' הוזה ארץ מחרון העינן ולקשקש
התלמוד קורא הפנימי חרץ עד שירע חטו ושוער
די כובשם ה"ר אפרים ה"ר אומר כי מספרה שמים
די כובשם נתמך בשמרי י"י שנתבישו בתנור ור"מ
תמזו בתים כמו שרגילים העולם לעשות דמזבח פרק
יבן כ' אלו עובדין (פסחים דף מנ:) גבי תמז קלמך אה
השמרים לתמזן קרן קן כדלמרי' ריזקי דלרמזא יקוד
דקלמך (סו"ה) גולפי' ושמרי' ואחר שנתמזו נקראו דורי
ל טעמם בתים וגם עבר עליהם י"י מדע כי פורניו
ד צר מועיל להסירן והעיסה שנתחממה בהם קודם תמז
יעיל כיון לטעמנה עבד כדלמרי' (פסחים דף מד) הנה
כסן סורר ומורה ועלי' יערה רוח הבורא ובתוספתא

דורדייט. מויען דופיהס מנחון
מחמה בליעוין: הסורה העידה
דמכיב זכרס דאין לו טהרה אלס
שכיר: וסר שמשו כחמין. לענין
חמן נשמשו כל ימות השנה חמין
ובלעי טיפ: לעשות. כון שקיבל ענין
חמין משש שעות ולמעלה ומיור
לא טעם כלום ממחלה כל היום אלס
לא לשם חמין נמכין בראשונה:
לאחר שנים עשר חדש מוסיין. מיד
כלי מיוקן ואס רלס להשמש קודם
בין ממלן כמין כדלמין [ג.]. משה.
לא נשמש בכגדי כהונה דלמכיב
ועשית כגדי קדש לאהרן אחין והוא
היה זר אלסן ועל פי הדבור שימש
ולא הכהריו: כגדים: אימרה. שפה.
יס אומר שלס יסדוריו ששם כה
מחומות המשכן ולאו מילתא שרי
כבר נגמרה המלכאה וישמע עבודה
מהיכן שקיל: דורדייט. שמיס:
אכטא

ת"ר החרצנים והוגים של עובדי
לחין והי ניהו אשר רב
יבשים לאחר י"ב חדש אתמר
אסורין אסורין אפילו בתנאה
זכר 'האי דורדיא דחמרא דארס
חביבא בריה דרבא 'הני גולפי בתו

חטיות א"י איך למיזר דמייר גמי
 יתיר דמי למחזקת היינו שאינו מקבל ע
 מפרס מחזקין לשעות שאלו אכל עד ח
 דר' יוחנן אמר מחזקין לשעות דלר' י
 לשעות דר' יונה הך לזור ושמע דדמך
 דחשיב מחזקין לשעות א"י שאלו אחר
 ללו שמי חטיות מדברי יוחנן דלמר א
 לליתחמתי מני משרשי עבד ומה אשני
 חמה אינו חטיות משמע דבשקיעת חמה
 שקיע לגמרי ויחיה המעשה עבר שבת
 מעשה בל לפי ד' בחדש עשה הרבה
 גמר בלבו וכו' בכלל נדיב כל דלמר (י
 אור"ט ב' חף לא גמר בלבו עד הלילה
 בדורה על זה ויחיה מלחם מן המבורח
 בלתי נזר: **בבב** שמש משה ב' שב
 וקשה למי' פרק עבול וי' בנזמים ודף ק
 כל מ' שנה ולא יוכל להשיב על זה בחלו
 דוקא דא"י (י' עשרין לא נחקש בגי
 מ"ח כל' י' ימי המלוואים שהיה מלך
 ואין להקשות הלא אין מטאם קרב בנזמ
 יתיר שנתים הלא ו: **שאי"ן** בו א"י
 כמו אימראות לא ארגמן דנעיס וליפכי
 עשאוהו משנה משאר חלקים והי"ר
 שלא היה דבר המתקיים מה שהיה

החרצנים והוגין. צמור פרק ג' מיטע
כר' יוסף דאמנ זג הוא
שדאיה לעצור ויהיה ד' יוסף וצמור דלבר
הוא המיון שהענינל בתוכו וכן סתם
דורדיא דארמא. מ' שמרס של עיבידי
ד"ר צלח וממון כך המיר פת של עיבידי
דורדיא דארמא ו"ב חדש היינו נלחם
יין ו' ומפרש רמא תלתא ווארט ד' כר'
קורא ריווק א' על שם הקס שמשיין צו
שמרס' ב' ההיא דר' המפקד (ב"מ דף מ:)
חדשם דלחמא דפתי לטיעותא שכרנ וואנט
שנחמדו אכל שמרס שלא נחמדו אין שוכס
לנחמא תמודס אקורס וואפ' באקלף אכל צו
ואין להמיר וכתב ר"מ המורה יורה